

12. szám.
Jul. 20-án 1861.

Megjelenik minden szombatnapon egy iven sokféle képpel ellátva.
Előfizetési ár : Évharadra, azaz máj.—aug. hóra **2 ft. 10 kr.** vagy máj.—dec. 8 hó
4 ft. 20 kr. vagy jul.—dec. **3 ft. 15 kr.** új penzben. — Előfizetheti minden postahivatalnál és
könyvtárban. — **Kiadó-hivatal :** Pest egyetem-utca 4-dik szám.

IX. kötet.

A LENGYELEK FEHÉR ASSZONYA.

Éjszaka van, minden alszik,
— Magas czár engedelmével,
Csak a sírból jövő rémek,
S a kormányzó nem alusznak.

Álmodik a lengyel honfi,
Csak éjszaka, csak titokban;
Mit álmodik? milyen szépet?
— Ha meg tudná a kormányzó!

Sötét utcán csendes éj van,
Csak az örök lépte hangzik,
A kik nem mernek megállni,
A kormányzó ablakánál.

A kormányzó ablakából,
Örült beszéd fuldoklása
Hangzik ki a csöndes éjbe,
Azt oly borzasztó hallani.

„Hogy jött ide ez az asszony?
Ki bocsátá be az ajtón.
Bezárt ajtón s ajtók előtt
Keresztbe tett puskák között?

Ki bocsátá be ez asszonyt?
— Hosszu hófehér ruhája.
Mellén nagy fekete kereszt,
Véres feje hátraszelve.

Ki bocsátá be ez asszonyt?
— Vere cseppenként szívárog,
Sötét szeme reám tekint,
Fehér uja reám mutat.

Miért jössz e palotába?
Nem félsz tőlem? halál vagyok!
Nem félsz? ugye, a halottak
Kinevetik már a halált?

Ismerlek én, tudom ki vagy?
Lengyelország fehér hölgye.
A fehér hölgy, kit megöltek,
És a ki még sincs meghalva.

Ismerlek én. Te vitted el
Elődeim; te üldözél
Hármat az örülés elé.
Most a negyedik én vagyok.

1859. évből s a január—aprili folyamból 1861. teljes számú példányokkal folyvást szolgálhatunk.

Én nem vagyok oly lágyszívü
Miként azok; nem rettegek.
Az én szívem s karom aczél,
Az én lelkem, mint jég, hideg.

Távozz! távozz! ne lássalak;
Maradj el a szemem elől.
Szavamra egy sereg mozdul,
Széttépetlek, ha jösz felém.

Szolgák! Segéd! mit álltok itt?
Látjátok őt! Álljátok el
Utját; ne jöjjön még közelb.
Szuronyt, molodczi! a szuronyt!

Ti nyomorúk! Hát nem tanult
Még asszonyt ölni kardotok?
Hiszen volt rá nagy alkalom,
Ez egygyel itt nem birtok-e?

Kezembe a fegyvert! magam
Ölöm meg őt. Hat csöve van,
Hatször halál. Nesze! nesze!
Még egy, még egy, még egy, még egy!

Ágya előtt elterülve
Fekszik holtan a kormányzó,
Kit elvitt a fehér asszony.
— És ez már a negyedik volt.

Ah! hasztalan! Minden lövés
Csak egy uj seb, a mely vérzik,
Csak egy uj seb, a mely beszél,
A rém nem hal meg, rám közelg!

Irgalom! Térdemen vagyok!
Ne nézz e szemmel így reám,
Ne nyujtsd felém fehér kezed,
Ne nyisd ily némán ajkadat.

Beszélj! mondd gyorsan átkodat,
Ragadd fel éles kardomat
S döföd rajtam át, csak e fehér
Kezet ne nyujtsd eként felém.

Óh mily hideg, óh mily nehéz
A te fehér halott kezed.
Óh mint éget, óh mint kinez,
E csepp vér, mely fejemre hull.

Irgalom!... Elhangzik a szó.
Csendes éjt nem zavarja több.
Őrök félve járnak végig
Folyosókon, ajtók előtt.

J. M.

QUID EST HÁTRÁLÁNDÓ HALADÁRE.

Német Miska. Hallod Bruder; ti visszafelé haladva akartok előre lépni, **1860**-ból **1848**-ba, lépjünk még *nagyobbat*, legyen **1847**. Tudod: akkor voltak az *adminisztrátorok*, meg a *prae-ventiv censura*...

Magyar Miska. Jó. Lépjünk hát még nagyobb hátra, például **1809**-ig, akkor is volt valami.

N. M. Ejnye no, ha már olyan engedékeny vagy, miért ne léphetnénk még egy nagyot, **1711**-ig, akkor volt a *szathmári békekötés*.

M. M. Az is jó; hátráljunk még jobban is, például **1695**-ig. Tudod, az a *Rákóczy*...

N. M. Jól van, jól; ne mondd már: még egy kicsit *zruck!* menjünk **1686**-ba. Tudod az a szép *alkotmányos provisorium Caraffa alatt!*

M. M. Én bizony nem bánom, ha egész **1485**-ig megyünk is vissza. Akkor rukkolt be *Mátyás király Bécsnek városába*.

N. M. Látod milyen engedékeny kedvedben vagy! eljönnél te, ha hinálak **1400**-ig is; a mi-

kor tudod *Zsigmond* császár király mingyárt első intradára olyan szép ballada-anyagot szolgáltatót Garaynak *Kont a kemény vitézhez*.

M. M. Szivesen, akár tovább is, egész **1345**-ig; a mikor *Nagy Lajos*, aztán tudod a többit.

N. M. Szeretetre méltó vagy! Talán még odáig is hátrálnál a kedvemért, a hol **1242**-ben az *első kényszerített adóbehajtás* ismertetett meg veletek *Batu Khán* által.

M. M. A kedvedért, még hátrább is; akár **1222**-ig, a mikor az *aranybullát* kellett kiadni.

N. M. Hallod-e bruder, még mindig szeretlek, hanem kezdem érezni magamban, hogy most mingyárt megharaplak. Hátha azt mondom, hogy gyere **1001**-ig, a mikor a legelső koronás király a „határozati pártot“ leverte, (a kinek neve *Kupa* volt, a miben *bor* áll, nem *Tisza*, a mi csak *víz*) s azután a *legelső pátenst* rátok *octroyálta*, s nem kérdezte, tetszik-e vagy nem?

M. M. Én akár **890**-ig megyek, a mikor leg-

először bejöttünk az országba, s dédúkeidnek legelső „jó reggelt“ kívántuk.

N. M. Mihály! Haragudni kezdek, most minyárt azt mondom, hogy menj még egy századdal hátrább, — a mikor itt sem voltatok!

M. M. Örömet; még hárommal is odább, akár 480-ig is. Akkor volt az, mikor egész Európa viselte az — Attilát.

N. M. Csak menjünk inkább előre!

KÜLÖNÖS NYELVTANI OKTATÁS.

Mivel Magyar Miska és Német Miska szépen ki akartak békülni, elhatározták, hogy kölcsönös oktatást adnak majd egymásnak a *respectiv* anyanyelvökben, s hogy ezt minél könnyebben kieszközölhessék, szert tettek egy képes könyvre, s úgy okoskodtak — mert érteni, jól értették egymást, csak beszélni nem tudtak — hogy a benne lévő tárgyakat mindegyik a maga nyelvén kimondja és magyarázgatja, p. o.

Német Miska. Uhrzeiger.

Magyar Miska. Pipaszurkáló, minőt a török basák használtak.

N. M. (naif) Sonderbare Laune!

M. M. (item) Különös szeszély!

N. M. Das ist der türkische Bascha.

M. M. Az ám; ugy tesz, mintha otthon volna.

N. M. Der dampft g'waltig!

M. M. Látod milyen felhő huzódik össze

maga füstjéből feje fölött. Majd a ménkö bele csap egyszer a fejébe.

N. M. Auf was sitzt den der Kerl eigentlich?

M. M. Tányér-oszlopon!

N. M. Saperlot, auf an Stoss Teller! Das is a g'färlicher Sitz.

M. M. De igen könnyen lehet rajta forogni, s tetszés szerint alacsonyíthatja magát rajta az ember.

N. M. Da nimmt er a par Teller schen weg von oben, net wahr?

M. M. Akkor maga alá nyul, megragad a mennyi a markába fér, s egész hideg vérrrel a földhöz vágja.

N. M. Potz Blitz, der muss reich sein!

M. M. Hisz nem ő adta ki a pénzt érte.

N. M. Ein Fortepiano Deckel.

M. M. Egy dohánymetsző deszka.

N. M. So? Ich hab glaubt, Fortepiano ist in jeder Sprach gleich. Siehst, da kann man gleich Mühlfahr'n a, das hat der Claviermacher gut einrichtet.

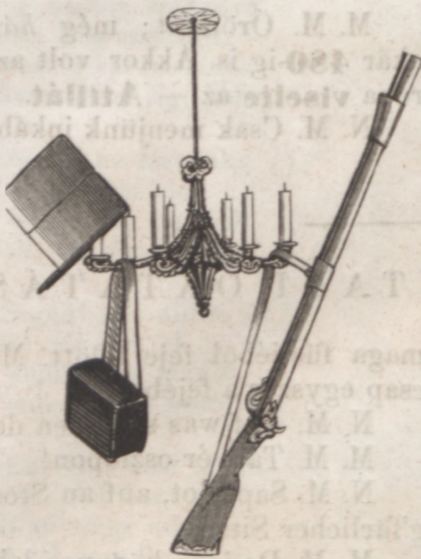
M. M. Oh azt nem a zongora-készítő csinálta, hanem szintén olyan kis basa karczolta bele bicskájával.

N. M. Ein Luster
M. M. Ruhartartó.
N. M. Was sagst
du von „ruha“?

M. M. Das is a
Kladerstock.

N. M. Mir scheint
du plauscht mich
an? Der hängt ja
mitten im Zim-
mer!

M. M. Igaz biz
az, hanem új ta-
lálmány. Ámbár
nem itt a helye
neki, mert miná-
lunk szerényen meghuzza magát a ruhatartó egy
szögletbe, hanem azok, kiknél én ezt legelőször
láttam, maguk sem voltak szerények, hogy le-
hetne ruhatartójuktól szerénységet kívánni.

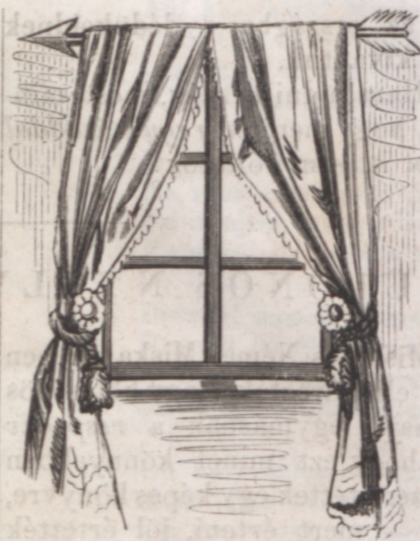
N. M. Das heist
bei uns Vorhang.

M. M. Ezt miná-
lunk függő ágy-
nak szoktak ne-
vezni.

N. M. I hab
g'meint das heist
„fügön“ auf un-
grisch?

M. M. A páper-
la páh!

N. M. Du must
mich ordentlich
unterrichten,
weist!

M. M. Ne félj, megtanítlak én jól, még imád-
kozni is megtanítlak magyarul, ha akarsz. No
lásd, hogy igazat mondtam!

N. M. Na da soll
das polnische Don
... das hät i mir
net gedacht.

M. M. Ugy-e
nem hitted volna,
hogy a töröknek
oly furfangos
esze legyen. Lám
ő azt mondja: mi
sem becsesb a
kényelemnél.

N. M. Was machen denn die da?

M. M. Ezek a mosdószekrényen ebédelnek.

N. M. Aus'n Lavoir gleich?

M. M. Persze!

N. M. Kiss d'Hand, da möcht i net mithalten.

N. M. Da schau, der
bringt an Wein.

M. M. A basibuzokok-
nak de furcsa üvege
van.

N. M. Was Teuflist denn das?

M. M. Látod ez a matrácson fekvő lovát vi-
rágcserepből eteti.

N. M. No, jetzt bleibt mir aber schon der Verstand still stehn. Könnt sich der net selber auf die Matratzen legen?

M. M. Bolond volna, mikor selyem ágyba fekhetik.

N. M. Ah! Ah!

M. M. Ugy bizony. Bele fekszik a mint itt látod csizmástúl csarkantyustul.

N. M. Da wird ja 's Bett schmuzig von der Wix.

M. M. Nem szokták azok wixolni a csizmát.

N. M. Hát?

M. M. Be mén a Speis-ba, s ott a zsiros vagy vajas bődönbe hág, aztán úgy tánczol benne mintha káposztát tiporna.

N. M. Das is a gspassigs Volk.

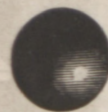
M. M. Tudok én arról még többet is mesélni. Többek közt egy Törököt, mely czukor hiányában, — gondold ki mit tett fekete kávéjába?

N. M. A Salz? Was weis ich!

M. M. Nem a, mert ő ki vett az üvegszekrényből egy czukorból készült husvéti tojást s azt aprította a kávéba.

N. M. Das is ja ein Einfall über an alts Haus!

M. M. Nem hiába hogy országunkban „tej és méz folyik“ csak pénzünk nincs de úgy éltek azok „wie Gott in Frankreich“ még a lovakat is hébe korba úgy jól tarták borral, hogy részegek lettek, mint a csap. Különben is nagy mesterek ők; — a drága szőnyegpapírral behuzott, s mesterileg festett falakra oly válogatott *contourakat* rajzoltak korommal, hogy öröm rá nézni.

N. M. No, gehorsamer Diener. Das war ganz was neux für mi.

M. M. Hanem úgy hiszem elég lesz mára.

Servus Miska.

N. M. I már halt á. Guti Nacht!

M. M. Kutya nyak!

Abdul.

Nagy reményekre jogosít, mert korának virágjában van, s be is töltendi várakozásait, sőt európai hatalmoknak is.

vagy:

Abdul Aziz.

Nagy reményekre, kivált a haremben, jogosít, mert megfelelő a legszebben, korának virágjában diszlő odaliszkáknak s joguk is van, s be is töltendi az arra vágyóknak várakozásait, sőt igénybe venni, minden európai hatalmoknak is, erejét.

Aziz.

Kivált a háremben megfelelő a legszebben diszlő odaliszkáknak, s joguk is az arra vágyóknak igénybe venni minden erejét.

modorban irt szavakat méltónak találtam, hogy a feledekenységből ragadtassék, p.

civilisatio	helyett	irta	civil izzadsz jó.
német mousquette	„	„	Német muss geht.
A magyar Nemesis	„	„	A magyar nemes is.

= Zalában egy a honvédek javára alakult hangversenyben következő darabok adattak elő:

1. Szózat.

2. Sötét az ég a pusztán.

3. Ha látom a fergeteg elejét — (pusztító).

4. Cserebogár.

5. Télen nyáron,

6. Rák—oh—zieh!

= Valaha a magyar teste nyugodt lélekkel vándorolt, most nyugodt testnél lélekvándorlásnak indíták lelkét a satyrikus lapok, t. i. megjelent már tudomásom szerint, mint: ló, bika, oroszlán, lepke stb. Mikor fog megjelenhetni, bármily szózatot kölcsönözzenek neki, mint ember avagy — Magyar?

= Boldogult F . . . E . . ., ki az orthographiához nem igen értett, néhány levelet hagyott hátra. Tartalmuk nem igen érdekes ugyan, hanem némely igen vad

Ez is az adó-executióhoz való.

H.-Böszörmény, június 26. 1861. Mai nap városunkba is megérkezett a civilizátorok hada, — beszél-lésolták magukat, a mint tudták. A többek közt egy hegedűs cigányhoz telepedett egy. Elérkezett az ebéd ideje. Az elméncz zenész következő módon találta fel az ételeket. Hegedűt fogván, szemközti ülést foglalt a a vitézzel; stímmolt, húzott egy érzékeny magyar nótát, elvégezvén: „e volt a leves;“ — a vitéz bámult — ismét stímmolt; húzott egy keservesebb nótát „e volt a hideg hus“; újra stímmolt; elhúzta a Garibaldi-csárdást, „e volt a vastag étel,“ mert ez az én élelmem.

Borkoresolyák.

= A krakkói rabbi ki nem állhatja a krinolinokat, még a templomból is kitiltotta, pedig a krinolin majd-nem „koser“ (kosár.)

= A napokban valaki, nyilvános helyen átfutván fölületesen a hirlapot, egyszerre elkiáltja magát: si-lentium! Halljuk, halljuk, szóltak többen, — Azon hír, hogy Schmerling Reikiawikba (Island szigetére) utazott, csakugyan valósul Hogy hogy, Reikiawik? hadd lássuk! Szorosb vizsgálat után azonban kisült, hogy nem Reikiawik, hanem Reichwikk, s az örömnök hamar vége lön.

= Garibaldi a szivacs tenyésztését kísérti meg szigete körül; valjon kit szándékozik megmosni?

= Egy pár magyar lapszerkesztő hivatalos dühbe jön azért, ha a többi lapok azt a hirt terjesztik, hogy a pápa meg fog halni. Ezek az ó- testamentomi atyák, a kiknek az új testamentomból rész nem adatott.

= Miután az amerikai **rabszolgatartó** álla-mokból ez idén Anglia nem kaphat gyapotot, nehány mázsa gyapottmagot szállított az *osztrák államok* szá-mára, a gyapottermelésnek itt leendő meghonosítá a végett. Érted-e a viczet benne?

= (Hogy lehet az, hogy Napoleon is azt ajánlja Ausztriának, hogy Magyarországgal béküljön ki?) Tudja ő azt, miért teszi? Régi manővere ez. Mikor az ellenségének valami orvosság hasznára volna, ő siet azt neki praescribálni; ez megijed, azt hiszi: méreg; s csak azért sem veszi be.

KAKAS MÁRTON EMLÉKLAPJAIBÓL.

Tallérossy Zebulon levele Mindenváró Ádámbhoz.

Tekintedezs barátom uram.

Miltoztatta tülem tudakolnyi, valjónsággal igaz-e az, hogy ü excellentiajanak Schmerling miniszter urnak fiókja vagyon tele folyamodásokkal, melyeket irtak neki magyarországi urakok, kirvin ü tüle hivatalt mindenfilít arra a valo esetre, ha netalantantinkipenvalómódon ü excja a provisoriumot miltoztatnik minalunknal beintroducálni; esz hogy csakugyan valóságos valo e az, hogy én nekem magamnak is vagyon otan ilyeningezs folyamodvanyom? Erre nizve felvilagositasul bator vagyok e következüket megvalaszolnyi. Igaz ugyan, hogy mint gondos családapa és elüre meglato ildomus firfi, az mostanyi viszontaxagos idükben nem latom fölöslegezsnék ő excjat jo eleve en magamra megfigyelmeztetni, mert tetszik tudnyi, ha valami roz világ lesz, majd milyen jo lez akkor, ha olyan derik kegyezs hazafiai foglalják el a tirt, a mind én! Azonban a mellet nem mulasztottam el, mint igaz tözsgyökerezs bajnoka a rigi kornak, egy másik folyamodast izs ő excjanak Vay miniszter urnak kezibe siteni; hasonló tartalommal, mert illendő, hogy ha ő talál keresztülhatolni, akkor is szilárd és rendületlen firfiak alljanak oldala melet. Harmadzor pediglen, mint buzgo alkotmányos progressista, soha sem mulasztom el, valahanszor a mi nagy hazankfiával találkozom a muzeum előcsarnokban, a mikor ü a maga historicus cigáréjara akar gyujtani, oda szaladni, saját czindhelczlimmel megkinalnyi, bemutatvan, hogy in az igaz ügynek iletemmel is vagynummal, mint czinthelezlivel is mindenkor szolgálni kiz vagyok. Ez mig mind nem minden. Azonkivül pedig vagyon az legional odakinn egy sogorom, a montirungnal, a ki nagy befolyasu firfiu, azzal is levelezisben allok, hogy mint bator, radicalis firfiu, ha kell, majd akor is hivatalt viselhesek. Kedvezs barátom uram, ilyen az okos ember az illetben; mert a ki mai bizonytalan világban ugy indulja el az utra, hogy köpönyeget nem viszi magaval, vagy megazik, vagy megfazik; de az en köpönyegem olyan jo, ha hideg van, meleget tart, ha meleg van, arnyikot tart, ha kövir vagyok, nem szük, ha sovany vagyok, nem bü; s mindenfile szint felveszi magara. Ilyen tessik szereznyi masnak is.

Tallérossy Zebulon.

Bokréta

olyan 100 hazugságból, a mit az Augsburger Allgemeine egy félévi folyama alatt csupán magyar dolgokról kiadott. 1861.

64. Válaszoltat a Teleki halálát illető dementire : azt állítva, hogy ama levélről, mit Napoleon irt Teleki-nek, csakugyan volt szó magasabb körökben.

65. Ugyanott azt mondja, hogy Lukács Móricz az országgyűlésen ezt meg ezt nyilatkoztatá ki. (L. M. nem tagja a képviselőháznak, tehát ott nem is beszélt semmit.)

66. Nagyszombatban az ultramagyarok két szláv férfiu házait földig lerombolták! Azsiai mongol gazdaság! így kiált fel az érdemes lap. (Hát ez a hazugság európai bajor gazdaság talán?)

67. Harmincezer emberből álló tábor vonatik özsze a Rákoson. (Hát azt ki látta?)

68. Jun. 23. Vádolja a szegény *cseheket*, hogy ők tették népszerűtlenné a „német“ nevet Magyarországon. (Ez is szép!)

69. Pest város főjegyzője a katonaságtól megrettenve, Pestről elfutamodott. (Egy órára sem távozott el.)

70. E szót „fölséges úr“ így magyarázza, durchlauchtigster Herr, beiläufig, *kaum soviel.*)

71. Azt mondja, hogy a magyar ember az úr Istennek is bajszot fest. (Tudtomra a német festők még szakállt is festenek neki, legalább még olyan vakmerő pictor nem akadt, a ki borotvált arczu úr Istent mert volna festeni.)

72. Magyarország népessége monstre petitiokat készít a császárhoz — mikben az országgyűlés ellen (!) nyilatkozik.

73. A Pesther Lloyd szerkesztője Bécsbe ment, magát a miniszter előtt kimenteni. (Meg sem mozdult innen.)

74. Jul. 5. Azt mondja : minden paraszt tartozik Magyarországon bármely utazó nemesembernek éjfélkor is forspontra menni, a miért kap egy pár garast, többször semmit, ha panaszkodik, 25 botot. (Ezt a tudósító kaphatja érdeme szerint.)

75. A magyarok pört inditanak a császár ellen, a miért a nép közt jótékonytságot gyakorol, pénzt oszt ki. (Au contraire!)

76. Ezen adatokat közli : a magyar képviselő házban 14-en vannak, kik 20 ezer forint adóval tartoznak, 82, kik 10 ezren felyül, 64-en, kik 2000-en felyül tartoztak, s 50-en soha sem fizettek még adót. (Hátha a föld alatt rejtöztek volna, nem kipréselték volna belőlük?)

77. Komáromban a bünhöncz század el akarta foglalni a várat; ezek mind honvéd tiszték voltak. (Hogy jutottak 13 esztendő multával a katonaság közé???)

78. Egy komáromi solgabiró tolvajbanda főnöke volt, 50 botot kapott; a sok gyilkosság kiderítésére 10000 bot osztatott ki. (De csak **egy igaz szó** volna benne!)

(Folytatása következik.)

Ama bizonyos csizmadia és fele- sége kérdései és feleletei.

E hétre való orákulumok.

Azt mondta a szultán a rigómezei győzelem után: „Ilyen diadalt csak az ellenségemnek kívánok.”

— — Az Augsb. Allgemeine adatokat közöl a magyar országgyűlés tagjainak adóbeli tartozásairól. Szerinte 14-en vannak, a kik 20 ezer forintot felül tartoznak az évre (!) és egyetlen egy sincs, a ki 200—300 fton alul tartoznék adóilletményvel az évre. Miután ez adatok kétségtelenül hitelesek, s miután tény, hogy a képviselők között vannak nagy számmal, kik tollukkal keresik kenyerüket, írók, tudósok, sőt több falusi segédlelkész is, kiknek fizetésök tudjuk, minő csekély, s ezek mind legalább 2—300 ft adóval van megróva, ezáltal az augsburgi néni akarata ellen bebizonyította, milyen szép dolog osztrák statuspolgárnak lenni!

— — Az osztrák birodalom meg van mentve!
Ez a felirata egy felhivatalos bécsi lap vezérezik-
kének.

Halljuk?

Talán Napoleont elnyelte Vichyben a czethal?

Talán Rotschild testamentomában az osztrák
fináncziákat nevezte ki általános örököséül.

Talán Anglia átengedte az ausztráliai aranybá-
nyáit százesztendőre ad usum?

Talán Garibaldi a quakker hitre tért át, mely a
vérontást tiltja?

Talán meghasadt a föld Velence és Piemont kö-
zött?

Talán létre jött újra a szent alliance?

Talán pakolják már Pesten a kuffert a követek, a
birodalmi tanácsba menendők.

Vagy tán épen megszállta a patriotismus a status
hitelezőit s leengedtek fél perczentet a kamataikból?

Nem a! Hát micsoda?

Az, hogy Schmerling miniszter úr nem engedte
áthatalni a cancellária tervét a leiratra nézve.

Oh boldog országa a mesés aranykornak, melynek
megmentésére ennyi is elég!

— — (Jön-e már az a leirat?) Nem tudom; Vay
már elkészült egygyel, de most a német miniszterek
iratnak egyet mással, valami *Perthaler*; — úgy fizetik.
(Nem is lesz az valami jó, ha csak úgy „per thaler“
fizetik.)

— — A Pesti Hirnök akarata ellen bebizonyítja,
hogy 1847 nem jó, így szólván: „nem akarunk sem
szebb, sem nagyobb Magyarországot, mint a minőről
Széchenyi István álmódott,“ már pedig 1847-ben Szé-
chenyi ébren volt, arról nem álmódhatott; ergo 1847. a
P. H.-nek sem kell.

— — A napokban egy falusi ember megy a vár-
megye házához; valamelyik aljegyzővel volt dolga, az
őr utasítja, hogy itt meg ott keresse. Csakugyan beta-
lál; az előszobában találkozik gróf R. aljegyző legé-
nyével s kérdi tőle nagy röviden, itthon van-e a jegyző
úr. A hajdú, ki tart arra valamit, hogy az ő ura gróf,
nyomatékkal viszona: „a méltóságos gróf R. urat keresi-
ekend?“ — „Nem biz én, mond ez, hanem csak S. Kál-
mán urat.“ — „No az ide át lakik, ott keresse.“ — A
gazda megköszönte az utasítást, s kopogtat a másik
ajtón. Szabad! Benyit. Hát S. K. jegyző úr épen akkor
azzal foglalkozott, hogy a boltbul elhozott tizenkét
pár újdonszerű csizma közül válaszson egyet tetszése
szerint; egészen körül volt velük rakva. A gazda vé-
gezve dolgát, ismét elballagott. Odalenn a kapuban
várták utitársai, azoknak nagy meglepéssel monda,
hogy még is milyen szép egyenlőségben élünk már ez
idő szerint: ime az egyik aljegyző úr *gróf*, a másik pe-
dig — *csizmadia*. —

Következő levél kiadására szólitta- tánk fel.

Tisztelt szerkesztő úr!

Az ide mellékelt 20 és 1/2 forintot (3 db. 5 frt, 5
db. 1 frt, és egy fél bankó) mint a folyó évi april hóban
Mélt. X. X. X. ur Pestre érkezésük megünne-
pülésére hazafüi tiszteletünk kifejezéséül rendezett macs-
kazene — bámulatos gyorsasággal összegyűlt pénz-
alapjából — a költségek levonása után fennmaradt
összeget, a helybeli honvédségélyező egyesület részére
átküldeni bátorkodunk, azon kéréssel, hogy e levelet
becses lapjában nyugtatóvány képen kinyomatni szí-
veskedjék.

Pesten, jul. 7-kén 1861.

Alázatos szolgálja

Az első pesti állandó alkot-
mányos macskazenési egyesület rendezősege. *)

*) Az illető összeget a megfelelő helyre átszolgáltattuk.

Szerk.